

រឿង ចចក និងទុង

និពន្ធនិងរៀបរៀងដកស្រង់ពី សៀវភៅគតិលោក ភាគ៥ គូររូបដោយ លោក គឹម សុគន្ធ រក្សាសិទ្ធិដោយ អង្គការសន្តិស្ម័គ្រចិត្ត(SVA) បោះពុម្ពឆ្នាំ២០០១

ថ្មព្ទភថា

****

ប្រភេទសៀវភៅនិទានរឿងព្រេងខ្មែរដោយរូបភាពសំរាប់កុមារៈ នេះ បានរៀបរៀងឡើងក្នុងគោលបំណងៈ

- ធ្វើឱ្យកុមារមានសេចក្តីសប្បាយវីករាយ
- ជួយដល់ការល្អតលាស់ផ្នែកស្មារតី និងអប់រំបញ្ហារបស់កុមារ
- ឱ្យកុមារស្គាល់វប្បធមិរបស់ខ្មែរ
- ជួយដល់ឱពុកម្ដាយ ឬលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ក្នុងការនិទានរឿង ផ្សេង ៗ សំរាប់កុមារ

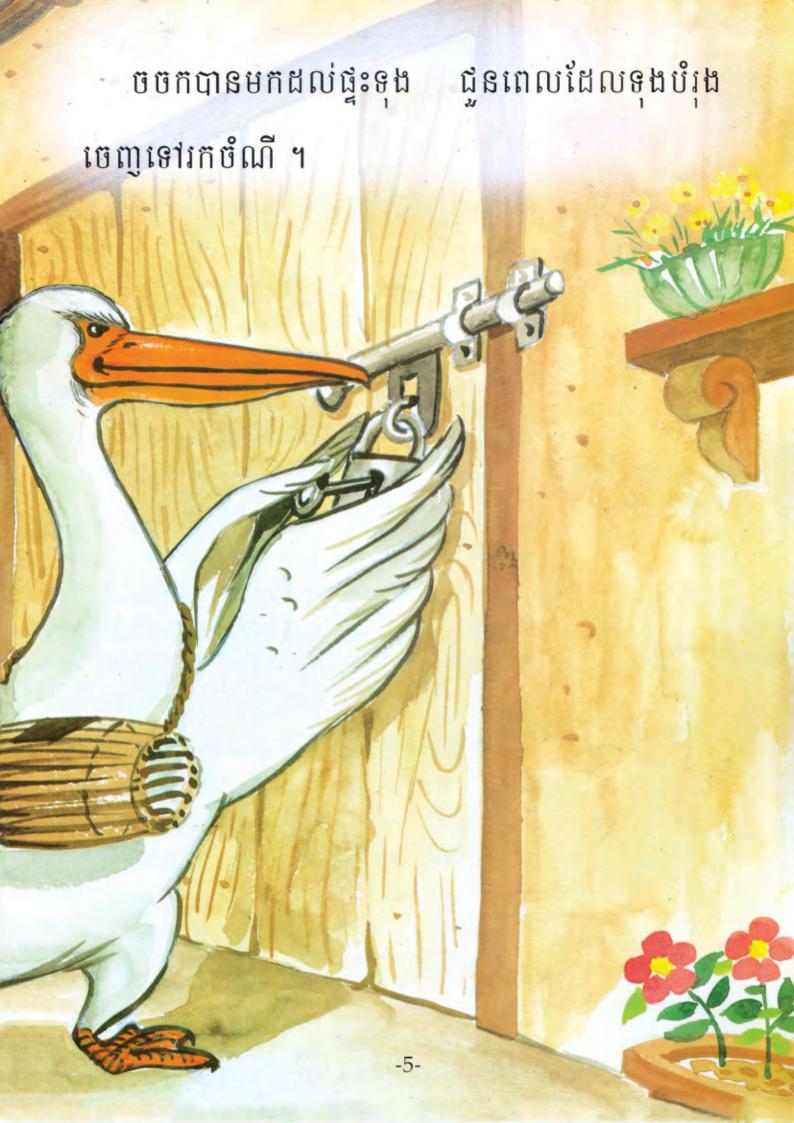
យើងខ្ញុំរង់ចាំទទួលនូវការផ្តល់មតិកែលំអ ពីមិត្តអ្នកអានទាំងអស់ ដោយសេចក្តីសោមនស្សីករាយជាទីបំផុត ។

សូមអរគុណ !

ចចកដែលរស់នៅឯកោតែឯងនៅក្នុងផ្ទះមួយ បានដើរ តិបតុបៗ ចុះឡើងៗ និងរអ៊ូផងថា : អផ្សកណាស់ ! អផ្សកណាស់! ខ្ញុំចង់បានមិត្រសម្លាញ់! ។ ចចកបាន ចុះពីកំពូលភ្នំឆ្ពោះទៅភូមិឯជើងភ្នំ ។

ថ្ងៃមួយចចកនិយាយបប្ចូលទុងថា: សម្លាញ់អើយ !

ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំសុំអញ្ចើញឯងទៅជប់លៀងនៅឯផ្ទះខ្ញុំបាន

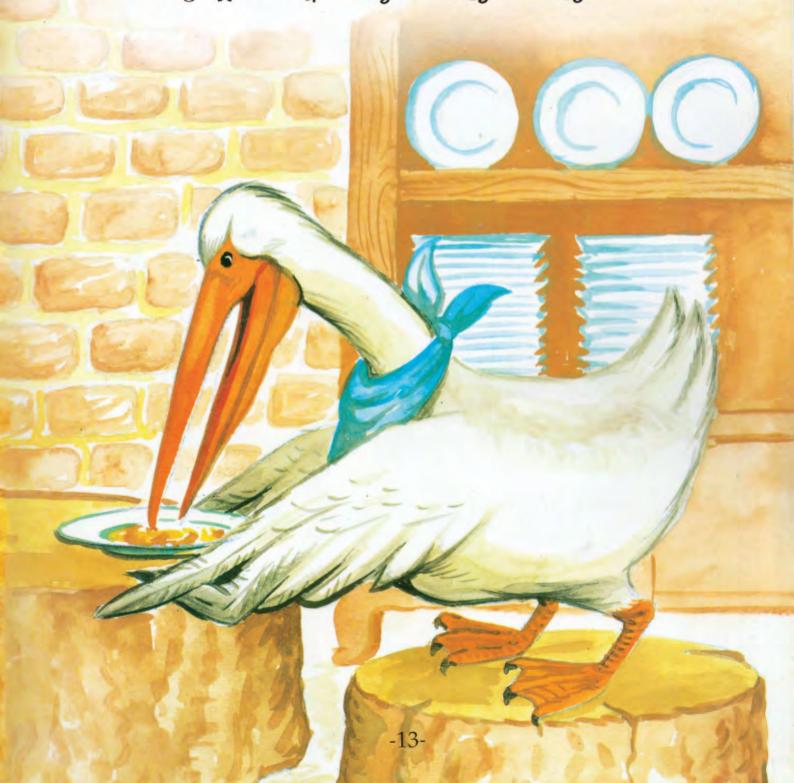

ចចកបានធ្វើម្ហូបអាហារដាក់នៅក្នុងថាសមានផ្ទៃរាប ស្មើ ដូចដែលខ្លួនធ្លាប់បរិភោគ ដោយមិនបានគិតពីការ ទម្លាប់របស់ទុង ។ ទុងបានធ្វើដំណើរមកដល់ផ្ទះចចក ដោយក្តីរីករាយបំផុត ។

ខុងបានប្រឹងចឹកអាហារនៅក្នុងថាស តែដោយសារ ចំពុះវែងពេក ក៏មិនអាចបរិភោគអាហារបានឡើយ ។ ចចកបរិភោគពេញពោះឆ្អែតតែម្នាក់ឯង។ ឯទុងនៅពោះ ទទេ ក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញកូរពោះគ្រូកៗ! គ្រូកៗ! ។

ទុងបានយកថ្មដែលមានមាត់ តូចមកដាក់ចំណីអាហារ នៅក្នុងនោះ រួចទុងក៏អញ្ចើញចេកដោយរាក់ទាក់ៈ សូមសម្លាញ់ពីសាឱ្យឆ្អែតចុះ ។

អរគុណ! អរគុណ! ចចកតបយ៉ាងរីករាយ។ ទុង ដែលមានចំពុះវែងបានបរិភោគចំណីអាហារយ៉ាងស្រួល រហូតឆ្អែតស្កប់ស្កល់

ចំណែកឯចចកមាត់ចំលូកមិនចុះទៅក្នុងថ្ង បរិភោត ក៏មិនកើត ចេះតែអង្គុយស្នៀម ពោះក៏ឃ្លានកូរគ្រូកៗ ។ ចប់ពិធីជប់លៀង ចចកលាទុងវិលទៅផ្ទះវិញជាមួយនឹង ការអៀនខ្មាសយ៉ាងខ្លាំង ៕

